

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3206/2020
18.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у радном спору тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Зоран Георгијев, адвокат из ..., против туженог Предузећа за производњу и промет воде „Власинка“ ДОО из Земуна, кога заступа пуномоћник Ивана Ружичић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 2247/19 од 02.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 2247/19 од 02.06.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 2247/19 од 02.06.2020. године, потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Сурдулици П1 78/2018 од 25.03.2019. године, у делу којим је одбијен тужбени захтев да се поништи као незаконито решење туженог бр. .. од 10.12.2015. године, о отказу уговора о раду тужиоцу, да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на послове који одговарају његовој стручној спреми и радним способностима. Преиначена је одлука о трошковима поступка којом је тужилац обавезан да туженом накнади парничне трошкове у износу од 219.750,00 динара, тако што је одбијен захтев за трошкове преко износа од 150.750,00 динара.

Против првостепене другостепене пресуде благовремену и дозвољену ревизију изјавио је тужилац због битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 2. и 4. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију. Трошкове одговора је тражио и определио.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) и одлучио да ревизија тужиоца није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности и на коју се позива ревидент, јер су судови судили у границама своје апсолутне надлежности која је прописана у радном спору одредбом члана 195. Закона о раду. Битна повреда из члана 374. став 2. тачка 4. није ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеним чињеницама тужилац је био запослен код туженог на радном месту Побијаним решењем туженог тужиоцу је отказан уговор о раду због престанка потребе за његовим радом због економских и организационих промена са даном 16.12.2015. године. Отказу су претходили Одлука директора туженог о организационим променама у Служби производње и одржавања од 01.12.2015. године и Правилник о изменама и допунама правилника о организацији и систематизацији послова од 02.12.2015. године којим је на радном месту ... број извршилаца смањен са 2 на 1. Применом критеријума из Колективног уговора туженог тужилац је остварио 19, а други извршилац на истим пословима 29 бодова.

Код овако утврђених чињеница нижестепени судови су закључили да је отказ дат тужиоцу законит. На основу одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, послодавац може запосленом отказати уговор о раду ако постоје оправдани разлози који се односе на потребе послодавца, односно ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла. Оправданост и спровођење промена је у домену одлучивања послодавца. У конкретном случају тужиоцу је услед економских и организационих промена и смањеног броја извршилаца на његовом радном месту дат отказ након спроведеног бодовања по унапред прописаним критеријумима из Колективног уговора. Повременим давањем налога другом запосленом да према потреби обавља послове ... по оцени судова тужени није повредио забрану запошљавања из члана 182. Закона о раду. Стога су одбили тужбени захтев за поништај побијаног решења туженог као и захтев за реинтеграцију тужиоца.

Ревизијским наводима истиче се навод да није постојао оправдани разлог за оглашавањем тужиоца као технолошког вишка као и да је стварни разлог отказа неслагање и шиканирање тужиоца од стране непосредног руководиоца. Постоји оправдан разлог за отказ уговора о раду запосленом ако је услед економских и организационих промена смањен број извршилаца на одређеном радном месту, што је овде случај. Када се одређени послови обављају од стране више извршилаца у складу са постојећом систематизацијом, смањење њиховог броја новом систематизацијом и одређивање запосленог коме радни однос престаје мора да буде извршено на основу унапред одређених критеријума који искључују произвољност, волунтаризам и дискриминацију. За постојање и оправданост отказа уговора о раду запосленом од стране и на иницијативу послодавца мора да постоје стварне и објективне околности, односно послодавац нема дискреционо право да без одређеног критеријума сам одлучи који запослени представљају вишак. Одређивање лица која представљају вишак од више извршилаца на истом радном месту, без примене критеријума, одлуку чини незаконитом. У конкретном случају одређивање тужиоца као запосленог коме радни

однос престаје извршено је на основу објективних критеријума из члана 126. Колективног уговора туженог што поступак утврђивања тужиоца као вишка запосленог чини законитим.

На основу изложеног и применом одредбе члана 414. ЗПП Врховни касациони суд је одбио ревизију тужиоца као неосновану.

Туженом нису досуђени трошкови одговора на ревизију, јер ови трошкови нису били у смислу члана 154. ЗПП нужни за вођење парнице.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**